

D102/2011.

Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice xxxxx a fost sesizat de Activitatea de Inspectie Fiscala, Serviciul Inspectie Fiscala nr.x, prin adresa nr.xxxxxx cu privire la contestatia formulata de **SC xxxxxx xxx xxxxx SRL**, cu sediu in sos.xxxx, bl.xx, sc.xx, ap.xx, oras xxx, judetul xxx, CUI RO xxxx inregistrata la D.G.F.P. xxxx sub nr.xxxxx.

Obiectul contestatiei il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabile de inspectia fiscala nr.xxxx din data de xxxx cu privire la suma de xxxx lei reprezentand :

- **impozitul pe profitul xxx lei**
- **majorari de intarziere impozit profit xxx lei**
- **TVA xxxx lei**
- **majorari de intarziere TVA xxxx lei**
- **impozit pe dividende xxxx lei**
- **majorari de intarziere xxxx lei**

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 din OG 92/2003 ® privind Codul de procedura fiscala in raport cu data comunicarii titlului de creanta contestat, respectiv xxxx, data confirmarii de primire de pe decizia de impunere si data inregistrarii contestatiei la Activitatea de Inspectie Fiscala, respectiv xxxx, asa cum reiese din amprenta stampilei registraturii aplicata pe contestatia aflata in original la dosarul cauzei.

I.-S.C. xxxxxx S.R.L. isi indreapta contestatia impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. xxxxx din data de xxxxxx.

In fapt prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de xxxxxxsi Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. xxxxx din data de xxxxx s-au stabilit in sarcina societatii urmatoarele :

- impozitul pe profitul obtinut datorat in cuantum de xxxx lei
- majorari de intarziere in cuantum de xxx lei
- TVA datorat in cuantum de xxxx lei
- majorari de intarziere in cuantum de xxxx lei

- impozit pe dividende in cuantum de xxxx lei
- majorari de intarziere in cuantum de xxxx lei

1. Privind impozitul pe profit datorat societatea sustine ca in sprijinul concluziei dorite organele de control ale A.N.A.F folosesc o opinie proprie, fara a invoca un test de lege sau invoca eronat un text de lege:

Cheltuielile nedeductibile constatate la control au fost:

-cheltuielile care nu au fost aferente realizarii de venituri impozabile: cheltuielile aferente a doua leasinguri auto (cheltuiala cu amortizarea autorurismelor, asigurarile auto si dobanda paltita la leasing), cheltuielile cu materiale de natura obiectelor de inventar, inregistrate in anul xxxx, fara justificare (in fapt, in evidenta contabila nu exista decat nota contabila cu inregistrarea cheltuielii, xxxxx lei, fara a se face dovada existentei, darii in consum a materialelor de natura obiectelor de inventar, conform reglementarilor contabile)

- in anul xxx, s-a luat in calcul ca si cheltuieli nedeductibile fiscal, suma de xxxx lei, inregistrata eronat , reprezentand in cont 628, reprezentand construirea unui program informatic, site in limba engleza, de catre o persoana fizica autorizata, conform reglementarilor contabile aceste cheltuieli trebuiau contabilizate ca si imobilizare necorporala.

Conform pct. 79 din Ordin nr. 1752 din 17 noiembrie 2005 (actualizat) pentru aprobarea reglemetarilor contabile conforme cu directivele europene:

"In cadrul avansurilor si altor imobilizari necorporale se inregistreaza avansurile acordate furnizorilor de imobilizari necorporale, programele informatice create de entitate sau achizitionate de la terti, pentru necesitatile proprii de utilizare, precum si alte imobilizari necorporale "

Societatea arata ca la control, pentru aceasta imobilizare necorporala s-a calculat amortizare fiscala pentru perioadele fiscale urmatoare: anul fiscal xxx si xxx xxxx- xxxx si xxxx - xxxx.

In contestatie se mentioneaza ca la primul paragraf nu s-a invocat niciun text de lege care sa sprijine afirmatiile organelor de control, din care sa reiasa clar deductibilitatea unui singur contract de leasing si nu s-a tinut cont de contractele dintre societate si terti, contracte din care rezulta clar ca in anumite perioade autoturismele au fost date spre folosinta unor parteneri de afaceri in vederea sprijinirii acestora sa gaseasca clienti pentru societate. Contractele s-au materializat prin facturi si profit pentru societate, prin urmare sunt in folosul societatii si ar trebui sa aibe drept de deducere la impozit. De asemenea, nu s-a tinut cont de bonurile de dare in consum. Mai mult, organele de control nu au luat in considerare ca dupa inchiderea unui contract de leasing societatea a vandut autoturismul. In urma vanzarii societatea a realizat profit si a varsat la bugetul de stat impozitul pe profit. In cazul in care cheltuielile cu acel autoturism, inclusiv taxa pe valoarea adaugata, nu au fost considerate deductibile atunci ar fi trebuit ca impozitul pe profit varsat la bugetul de stat cu ocazia vanzarii autoturismului, sa fie returnat, fapt care nu s-a intamplat si care modifica sumele calculate de catre organele de

control ca fiind datorate.

Se mentioneaza in contestatie ca la al doilea paragraf nu s-a tinut cont de contractul si anexele in baza carora s-au inregistrat facturile pentru suma de xxxxx lei. Astfel aceasta suma a fost considerata drept contravaloare a realizarii unui site, in limbile romana si engleza. Din contract si anexe reiese clar ca suma de xxxxx lei reprezinta contavaloarea unor servicii de consultanta in vederea alegerii celei mai bune solutii pentru realizarea unui site web in 2 variante - romana si engleza in regie proprie.

2. Privind TVA datorata societatea arata ca in sprijinul concluziei dorite organele de control ale A.N.A.F folosesc o opinie proprie, fara a invoca un text de lege si considera eronat ca unele cheltuieli nu sunt justificate sau considera in mod eronat ca sediul social este in locuinta asociatului unic:

Societatea mai arata ca desfasoara activitatea de prestari servicii in domeniul agentilor imobiliare, in fapt asociatul unic desfasoara activitatea prevazuta in statutul societatii ca activitate principala, agentii imobiliare. Asociatul unic este si administrator, societatea nu a avut angajati, in schimb societatea a incheiat in perioada verificata x contracte de leasing pentru x autoturisme. La control s-a acordat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor reprezentand avans, rate de leasing si alte costuri aferente unui singur contract de leasing (autoturism xxx), celelalte doua contracte de leasing nefiind justificate in activitatea de exploatare desfasurata de asociatul unic. Facturile de avans, rate de leasing si alte cheltuieli pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere la control, nefiind destinate realizarii operatiunilor taxabile, se regasesc in anexa x de la prezentul raport.

Societatea arata ca la control s-a mai constatat ca deduce TVA pentru achizitii de materiale de constructie, materiale sanitare, materiale instalatii electrice, mobilier de baie, mobilier bucatarie, mobilier dormitor, mobilier sufragerie, aparatura electrocasnica plita, hota, cuptor, etc, desi societatea nu detine cladiri in proprietate iar sediul social fiind in locuinta asociatului unic. Intrucat societatea nu poate face dovada ca aceste achizitii sunt destinate realizarii operatiunilor taxabile la control nu s-a acordat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata afereanta acestor achizitii.

Situatia facturilor de achizitie mentionate mai sus se regaseste in anexa nr x.

Societatea considera ca la primul paragraf nu s-a invocat niciun text de lege care sa sprijine afirmatiile organelor de control, din care sa reiasa clar deductibilitatea unui singur contract de leasing si nu s-a tinut cont de contractele dintre societate si terti, contracte din care rezulta clar ca in anumite perioade autoturismele au fost date spre folosinta unor parteneri de afaceri in vederea sprijinirii acestora sa gaseasca clienti pentru societate. Contractele s-au materializat prin facturi si profit pentru societate, prin urmare sunt in folosul societatii si taxa pe valoarea adaugata ar trebui sa fie deductibila.

Mai mult, societatea sustine ca organele de control nu au luat in considerare ca dupa incheierea unui contract de leasing societatea a vandut autoturismul. In urma vanzarii societatea a incasat si varsat la bugetul de stat taxa pe valoarea adaugata aferenta. In cazul in care cheltuielile cu acel autoturism, inclusiv taxa pe valoarea

adaugata, nu au fost considerate deductibile atunci ar fi trebuit ca taxa pe valoare adaugata incasata si varsata la bugetul de stat cu ocazia vanzarii autoturismului, sa fie returnata, fapt care nu s-a intamplat si care modifica sumele calculate de catre organele de control ca fiind datorate.

La paragraful doi societatea arata ca nu s-a tinut cont ca orice sediu de societate trebuie sa fie dotat, nu poate fi gol. Administratorul societatii specifica, ca nu a vazut pana acum, nicio companie care sa aibe sediul gol. In lege nu este specificat cuantumul pana la care o societate poate investi in mobilier si nici tipul de mobilier. De exemplu, in cazul cheltuielilor de protocol acestea sunt limitate dar astfel de chetuieli nu sunt limitate iar natura lor nu este specificata. Materialele din facturile invocate in anexa nr 4 au fost necesare aducerii sediului la un nivel reprezentativ. Mentionez ca am vazut foarte multe firme care ofera angajatilor nu doar un spatiu destinat consumului de alimente ci si o persoana care poate pregati masa angajatilor. Organele de control din nou nu au identificat un text de lege care sa limiteze sau sa specifice natura cheltuielilor.

Mai mult, organele de control au sustinut eronat in sprijinul concluziei dorite ca sediul social este locuinta asociatului, in realitate asociatul are o alta locuinta inca din xxxx, in sprijinul afirmatiei fiind copia actului de identitate lasat la dosarul de control. Societatea are sediul social in xxxxxxxx, asociatul unic este domiciliat in xxxxxxxx si face contracte cu parteneri din toata tara (xxxxx, xxxxxx, xxxx, xxxxxx, etc). Prin urmare este normala si dotarea sediului cu un spatiu destinat odihnei deoarece asociatul parcurge drumuri foarte lungi iar in cazul in care desfasoara activitate x zile consecutiv in sediu este necesar un astfel de spatiu deoarece orasul xxxxxxxx nu ofera un hotel si chiar daca ar oferi ar fi mult mai scump. Mentionez ca am vazut firme cu birouri mult mai scumpe decat toate cheltuielile societatii, poate si tocmai pentru ca, asa cum am mai spus, legea nu specifica nici cuantumul si nici natura cheltuielilor de acest fel.

3. Privind dividendele platite asociatului contestatarul mentioneaza ca organele de control ale A.N.A.F au invocat un text de lege fara a lua in considerare toate datele.

Se specifica in contestatie ca in perioada verificata societatea nu a repartizat si achitat dividende insa s-a constatat ca a platit sume in favoarea asociatului unic, respectiv platile facute pentru achizitia a doua autoturisme in regim leasing si platile facute pentru achizitionarea de materiale de constructie, materiale electrice, obiecte sanitare, mobilier, etc. asa cum am aratat si la capitolul TVA. Valoarea acestor plati a fost de xxxxx lei iar situatia pe fiecare factura (acestea fiind si platite, societatea neinregistrand sold neachitat la furnizori) se regaseste in anexa nr. x la prezentul raport. Conform art. 7 alin. 12 din Codul Fiscal "Se considera dividend din punct de vedere fiscal si se supune aceluiasi regim fiscal ca veniturile din dividende: - suma platita de o persoana juridica pentru bunurile sau serviciile furnizate in favoarea unui participant la persoana juridica, daca plata este facuta de catre persoana juridica in folosul personal al acestuia".

Urmare celor aratate valoarea bazei impozabile constatate la control este de

xxxxxx lei iar valoarea creantei, impozitul aferent este de xxxxxx lei, conform anexei nr. x la raport.

Solutia data in cazul repartizarii de dividende este bazata pe primele x articole, articole care societatea sustine ca a dovedit ca sunt gresit sustinute de organele de control. Prin urmare chiar daca este corect argumentat acest capitol trebuie sters pentru ca se bazeaza pe ceva gresit. Mai mult organele de control au considerat ca pe parcursul anului xxxx societatea a repartizat dividende in suma de peste xxxxxx lei fara a lua in considerare ca societatea a realizat o cifra de afaceri de xxxxx lei, intreaga suma fiind realizata in luna decembrie xxxxx. Nu este posibil ca societatea sa fi platit dividende in luna mai in valoare de peste xxxxxx lei daca intreaga cifra de afaceri din xxxx a fost realizata in luna decembrie iar in anii anteriori a inregistrat pierderi. Organele de control nu au luat in considerare contractele de imprumut dintre societate si actionarul unic. Cum societatea nu a inregistrat venit pana in luna decembrie ar fi trebuit ca sumele platite sa fie considerate ca returnare a imprumuturilor. Dar la capitolul anterior am demonstrat ca toate sumele au fost facute in favoarea societatii si nu in favoarea asociatului unic. Aceste argumente dovedesc ca asociatul unic nu a primit dividende si prin urmare nu trebuie retinut in sarcina societatii impozit pe dividende.

Avind in vedere cele prezentate mai sus societatea solicita anulara raportului de inspectie fiscala nr xxxxx din data de xxxxxx si a deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr xxxxx din data de xxxxxxxx.

II.-Activitatea de Inspectie Fiscala, Serviciul de Inspectie Fiscala nr.x prin referatul cu propuneri de solutionare nr. xxxxxxxx mentioneaza ca:

Obiectul contestatiei in constituie Decizia de impunere pentru sume suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. xxxxxxxx, Raportul de inspectie fiscala nr. xxxxxxxx.

Nu au fost constatate fapte care sa faca obiectul unei sesizari penale.

Organul de inspectie fiscala considera ca suma stabilita suplimentar de plata la:

1.Impozit pe profit stabilit suplimentar de plata in quantum de xxxxx lei si dobanzile de intarziere de xxxxx lei cuprinse in Raportul de inspectie fiscala nr. xxxxxxx si Decizia de impunere nr xxxxxxxx

Cheltuielile nedeductibile constatate la control au fost:

-cheltuielile care nu au fost aferente realizarii de venituri impozabile: cheltuielile aferente a doua leasing-uri auto(cheltuiala cu amortizarea autoturismelor, asigurarile auto si dobanda platita la leasing), cheltuielile cu materiale de natura obiectelor de inventar, inregistrate in anul xxxxx, fara justificare (in fapt, in evidenta contabila nu exista decat nota contabila cu inregistrarea cheltuielii, 603=303-xxxxxx lei, fara a se face dovada existentei, darii in consum a materialelor de natura obiectelor de inventar, conform reglementarilor contabile);

-in anul xxxxx, s-a luat in calcul ca si cheltuieli nedeductibile fiscal, suma de

xxxxxx lei, inregistrata eronat in cont 628, reprezentand construirea unui program informatic, site in limba engleza, de catre o persoana fizica autorizata, conform reglementarilor contabile aceste cheltuieli trebuiau contabilizate ca si imobilizare necorporala Conform pct.79 din ORDIN nr. 1.752 din 17 noiembrie 2005 (*actualizat*)

Pentru sumele de plata suplimentare constatate la control s-au calculat dobanzi de intarziere in suma de xxxxx lei si penalitati de intarziere in suma de xxxxx lei.

2.TVA, inclusiv dobanzile de intarziere au fost legale, respectiv: Societatea a solicitat rambursarea soldului sumei negative al TVA de la luna septembrie xxxxx, in suma de xxxxx lei, prin decontul de TVA cu optiune de rambursare nr.xxxxxx, iar suma a fost rambursata cu control ulterior, fiind mai mica de xxxxx lei. Prin Decizia de rambursare nr.xxxxxx s-a aprobat restitirea sumei solicitate.

Societatea desfasoara activitatea de prestari servicii in domeniul agentiilor imobiliare, in fapt asociatul unic desfasoara activitate prevazuta in statutul societatii ca activitate principala, agentii imobiliare. Asociatul unic este si administrator, societatea nu a avut angajati, in schimb societatea a incheiat in perioada verificata x contracte de leasing pentru trei autoturisme. La control s-a acordat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor reprezentand avans, rate de leasing si alte costuri aferente unui singur contract de leasing (autoturism xxx), celelalte doua contracte de leasing nefiind justificate in activitatea de exploatare desfasurata de asociatul unic.

Facturile de avans, rate de leasing si alte cheltuieli pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere la control, nefiind destinate realizarii operatiunilor taxabile.

La control s-a mai constatat ca societatea deduce TVA pentru achizitii de materiale de constructie, materiale sanitare, materiale instalatii electrice, mobilier de baie, mobilier bucatarie, mobilier dormitor, mobilier sufragerie, aparatura electrocasnica: plita, hota, cuptor, etc, desi societatea nu detine cladiri in proprietate iar sediul social fiind in locuinta asociatului unic (in prezent asociatul are domiciliul in Bucuresti, la sediul societatii locuind parintii acestuia). Intrucat societatea nu poate face dovada ca aceste achizitii sunt destinate realizarii operatiunilor taxabile la control nu s-a acordat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata aferenta acestor achizitii.

3.Impozit pe venitul din dividende

In perioada verificata societatea nu a repartizat si achitat dividende inasa s-a constatat ca societatea a platit sume in favoarea asociatului unic, respectiv platile facute pentru achizitia a doua autoturisme in regim de leasing si platile facute pentru achizitionarea de materiale de constructie, materiale electrice, obiecte sanitare, mobilier, etc, asa cum am aratat si la cap. TVA. Valoarea acestor plati a fost de xxxxx lei. Conform art.7, alin.12 din Codul Fiscal "Se considera dividend din punct de vedere fiscal si se supune aceluiasi regim fiscal ca veniturile din dividende: - suma platita de o persoana juridica pentru bunurile sau serviciile furnizate in favoarea unui participant la persoana juridica, daca plata este facuta de catre persoana juridica in folosul personal al acestuia".

Urmare celor aratate valoarea bazei impozabile constatate la control este de xxx lei iar valoarea creantei impozitul aferent este de xxxxxx lei.

Se propune respingerea in totalitate a contestatiei S.C. xxxxx xxxxxxxx S.R.L xxxxxx.

III.-Luand in considerare constatarile Activitatii de inspectie fiscala, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de control se retin urmatoarele :

1. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar in quantum de xxxx lei cat si la dobanzile de intarziere de xxxx lei:

In fapt, prin Raportul de inspectie fiscala nr.xxxxxxx ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr.xxxxx din data de xxxxx organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii impozit pe profitul in quantum de xxxxx lei ca urmare a considerarii ca fiind cheltuieli nedeductibile ce nu au fost aferente realizarii de venituri impozabile, a cheltuielilor aferente a doua leasing-uri auto (cheltuiala cu amortizarea autoturismelor, asigurarile auto si dobanda platita la leasing) si a cheltuielilor cu materialele de natura obiectelor de inventar inregistrate in anul xxxx(fara a se face dovada existentei, darii in consum a materialelor de natura obiectelor de inventar, conform reglementarilor contabile).

In sustinere societatea arata ca organele de control nu au invocat niciun text de lege din care sa reiasa deductibilitatea cheltuielilor pentru unui singur contract de leasing si nu au tinut cont de contractele dintre societate si terti, contracte din care rezulta clar ca in anumite perioade autoturismele au fost date spre folosinta unor parteneri de afaceri in vederea sprijinirii acestora sa gaseasca clienti pentru societate. Contracte ce s-au materializat prin facturi si profit pentru societate.

Referitor la suma de xxxxxx lei contestatara mentioneaza ca aceasta suma a fost considerata de organele de inspectie fiscala ca reprezentand contravaloare a realizarii unui site, in limbile romana si engleza desi din contract si anexe reiese clar ca suma de xxxxx lei reprezinta contravaloarea unor servicii de consultanta in vederea alegerii celei mai bune solutii pentru realizarea unui site web in x variante - romana si engleza in regie proprie.

In conformitate cu prevederile art. 213 alin. (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, “ ***(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”*** coroborate cu prevederile pct.2.4 din OPANAF nr.519/2005 care precizează: „***Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal***

respectiv.”

In drept, in ceea ce priveste determinarea profitului impozabil si deductibilitatea cheltuielilor, sunt aplicabile , prevederile art.19 alin (1) si art 21 alin.(1) si (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare :

‘Art.19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Potrivit prevederilor legale mai sus citate, profitul impozabil se determina ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Referitor la aplicarea acestui articol, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, la punctul 12 prevede :

‘12. Veniturile si cheltuielile care se iau in calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele inregistrate in contabilitate potrivit reglementarilor contabile date in baza Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si orice alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.’

La art.21 alin. (1) , alin. (3) lit.n) si alin.(4) lit.e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare , se stipuleaza :

Art. 21 (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații, exclusiv cele privind combustibilul, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere și de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuții.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;”

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.”

Iar in Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul

Fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, la punctul 43 se prevede

“43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanților următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile și serviciile acordate participanților, precum și lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

d) cheltuieli reprezentând diferența dintre prețul de piață și prețul de cumpărare preferențial, în cazul tranzacțiilor cu acțiuni efectuate în cadrul sistemului stock options plan;

e) alte cheltuieli în favoarea acestora.

În contextul prevederilor legale de mai sus se retine ca pentru a fi deductibile cheltuielile trebuie să fie efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

În ceea ce privește cheltuielile efectuate de societate cu construirea unui program informatic potrivit art.24 alin.(10) din Legea 571/2003 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, **„Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică și alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepția cheltuielilor de constituire și a fondului comercial, precum și cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza și metoda de amortizare degresivă sau accelerată.”**

Fata de cadrul legal invocat se retine ca, cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale ce se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare.

Totodată în conformitate cu pct.79 din Ordinul 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene “ În cadrul avansurilor și altor imobilizări necorporale se înregistrează avansurile acordate furnizorilor de imobilizări necorporale, programele informatice create de entitate sau achiziționate de la terți, pentru necesitățile proprii de utilizare, precum și alte imobilizări necorporale.

Din analiza dosarului cauzei se constată că societatea desfășoară activitatea de prestări servicii în domeniul agenților imobiliare, nu a avut niciodată angajați, asociatul unic este și administratorul acesteia.

SC xxxxxx SRL a încheiat trei contracte de leasing pentru x autoturisme iar în urma inspecției fiscale, inspectorii au considerat în mod legal că fiind cheltuieli deductibile numai cheltuielile aferente unui singur contract de leasing respectiv autoturismul marca xxx, pentru celelalte două administratorul societății nu a putut să facă dovada că autoturismele sunt destinate realizării de venituri impozabile.

Cu toate ca prin contestatia formulata petentul sustine ca pentru cele doua autoturisme pentru care organele de inspectie fiscala nu au dat drept de deducere a avut incheiate contracte si le-a dat spre folosinta unor parteneri de afaceri si a incasat venituri de pe urma acestora, iar contravaloarea realizarii site-ului reprezinta de fapt contavaloarea unor servicii de consultanta conform contract si anexe , nu depune insa dovezi in acest sens la dosarul cauzei.

Referitor la cheltuielile cu obiectele de inventar inregistrate de societate in anul xxxx fara justificare , pe care organele de inspectie fiscala le-au considerat ca fiind cheltuieli nedeductibile , contestatarul nu aduce argumente in sustinerea cauzei.

In conformitate cu art. 65 alin. 1 si art. 206 alin.1 lit.(d) din Codul de procedura fiscala contribuabilul trebuie sa dovedeasca actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale din contestatia formulata, de a depune dovezi in sustinerea cauzei si de a prezenta motivele de fapt si de drept pentru fiecare element de cheltuiala ce a stata la baza stabilirii impozitului pe profit.

Art. 65 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale:

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal

"Art.206 - (1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza;

Astfel, organul de solutionare a contestatiei constata ca societatea nu argumenteaza si nu aduce dovezi care sa justifice ca aceste cheltuieli sunt deductibile la determinarea profitului impozabil .

Fata de cele retinute rezulta ca organele de inspectie fiscala, legal au procedat la stabilirea impozitului pe profit suplimentar in suma de xxxx lei ca urmare a considerarii ca fiind cheltuieli nedeductibile a cheltuielilor aferente a doua leasing-uri auto a cheltuielilor cu materialele de natura obiectelor de inventar si a cheltuielilor efectuate cu construirea site-ului, motiv pentru care se va respinge ca neintemeiata si nemotivata contestatia societatii pentru acest capat de cerere in temeiul pct. 12.1 din Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată:

Pct. 12.1. **“Contestația poate fi respinsă ca:**

a) neintemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

De asemenea, având în vedere principiul de drept conform căruia accesoriul

urmeaza principalul, contestația va fi respinsă și pentru majorările de întârziere aferente acestui impozit in suma de xxxx lei .

2. Referitor la TVA datorat in quantum de xxxxx lei cat si la majorarile de intarziere in quantum de xxxxx lei:

In fapt, prin prin Raportul de inspectie fiscala nr.xxxxxx ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nrxxxxdin data de xxxxx organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii TVA de plata in suma de xxxxx lei ca urmare a :

-neacordarii dreptului de deducere al taxei pe valoare adaugata aferenta facturilor de avans rate de leasing

-neacordarii dreptului de deducere a TVA pentru achizitii de materiale de constructie, materiale sanitare, mobilier baie, mobilier bucatarie, mobilier dormitor si sufragerie, aparatura electrocasnica (plita, hota, cuptor, etc.) desi societatea nu detine cladiri in proprietate iar sediul social este in locuinta asociatului unic.

In sustinere societatea arata ca organele de control folosesc o opinie proprie, fara a invoca un text de lege si considera eronat ca unele cheltuieli nu sunt justificate sau considera in mod eronat ca sediul social este in locuinta asociatului unic.

In drept , sunt aplicabile prevederile art.145 alin. 2 din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare in care se stipuleaza:

ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

Totodată, potrivit art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal: ***“Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:***

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5); [...]”

Acesta se coroborează cu prevederile pct. 46 alin. (1) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78.[...]”

Din textele de lege enuntate mai sus se retine ca legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA a achizitiilor de indeplinirea cumulativa, pe langa conditiile de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege), a conditiei de fond esentiale, aceea ca

achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

În aceste condiții, pentru a dovedi că serviciile achiziționate sunt utilizate, într-adevăr, în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, ci să și demonstreze că achizițiile facturate au fost utilizate efectiv în folosul operațiunii taxabile respective.

Din analiza raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată rezultă că societatea nu are niciun angajat și cu toate acestea a încheiat trei contracte de leasing pentru trei autoturisme din care organele de control au dat drept de deducere a taxei pe valoare adăugată aferentă facturilor reprezentând avans, rate de leasing, și alte costuri aferente unui singur contract de leasing, cel folosit de administratorul societății (autoturism xxx) pentru celelalte două societatea nu a făcut dovada utilizării acestora în folosul operațiunilor taxabile.

Astfel, reținerile organelor de inspecție fiscală sunt conforme cu legislația în materie întrucât societatea nu face dovada utilizării celorlalte două autoturisme în folosul operațiunilor taxabile.

Referitor la susținerea contestației potrivit căreia este normală dotarea sediului cu un spațiu destinat odihnei deoarece asociatul parcurge drumuri foarte lungi iar în cazul în care desfășoară activitate x zile consecutiv în sediu este necesar un astfel de spațiu, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât societatea nu depune dovezi din care să reiasă că achizițiile de materiale de construcție, materiale sanitare, mobilier baie, mobilier bucatărie, mobilier dormitor și sufragerie, aparatură electrocasnică (plită, hotă, cuptor) au fost utilizate efectiv în folosul operațiunilor taxabile această fiind condiția esențială în vederea acordării dreptului de deducere a TVA

În conformitate cu art. 65 alin. 1 și art. 206 alin.1 lit.(d) din Codul de procedură fiscală contribuabilul trebuie să dovedească actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale din contestația formulată, de a depune dovezi în susținerea cauzei și de a prezenta motivele de fapt și de drept pentru fiecare element de cheltuială ce a stat la baza stabilirii impozitului pe profit.

Art. 65 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale:

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal

Art.206 - (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;**
- b) obiectul contestației;**
- c) motivele de fapt și de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiază;**

Din cuprinsul actelor normative prezentate rezultă că în mod temeinic și legal s-a procedat la stabilirea obligației de plată TVA în suma de 10934 lei urmând ca acest capăt de cerere să fie respins ca neîntemeiat și nemotivat.

În ceea ce privește majorările de întârziere în suma de xxxx lei stabilite prin

Decizia de impunere nr. xxxxxx se retine ca stabilirea de dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", principiu potrivit caruia bunul accesoriu urmeaza soarta juridica a bunului principal, motiv pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

3. Referitor la impozitul pe dividende in suma de xxxxx lei cat si la majorarile de intarziere aferente in suma de xxxx lei :

In fapt, prin Raportul de inspectie fiscala nr.xxxxxx ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr .xxxxx din data de xxxxxx organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii impozit pe dividende in suma de xxxxxx lei ca urmare a tratarii ca si dividend a sumelor platite de societate in favoarea asociatului unic pentru achizitionarea a doua autoturisme in regim de leasing cat si a sumelor platite pentru dotarea si renovarea apartamentului care nu este proprietatea societatii (materiale de constructie, materiale sanitare, mobilier baie, mobilier bucatarie, mobilier dormitor si sufragerie, aparatura electrocasnica) in valoare totala de xxxxx lei.

In contestatia formulata administratorul societatii sustine ca organele de control nu au luat in considerare contractele de imprumut dintre societate si actionarul unic iar sumele platite ar fi trebuit sa fie considerate ca returnare a imprumuturilor.

In drept, potrivit art.7 pct.12 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza:

Art. 7(1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

12. dividend - o distribuire în bani sau în natură,efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, (...)

Dacă suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate către un participant la persoana juridică depășește prețul pieței pentru astfel de bunuri sau servicii, atunci diferența se tratează drept dividend. De asemenea, dacă suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui acționar sau asociat al persoanei juridice este efectuată în scopul personal al acestuia, atunci suma respectivă este tratată ca dividend”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că legiuitorul prevede că este tratata ca si dividend suma platita de o persoana juridica pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui actionar sau asociat al persoanei juridice cand este efectuata în scopul personal al acestuia .

Din analiza dosarului cauzei se retine ca societatea a achizitionat in favoarea asociatului unic doua autoturisme in regim de leasing cat si materiale pentru dotarea si renovarea apartamentului care nu este proprietatea societatii (materiale de constructie,

materiale sanitare, mobilier baie, mobilier bucatarie, mobilier dormitor si sufragerie, aparatura electrocasnica) in valoare totala de xxxxx lei.

Referitor la impozitarea dividendelor la art. 65 din acelasi act normativ se precizeaza :

„Reținerea impozitului din veniturile din investiții(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. „

In ceea ce priveste sustinerea contestatoarei potrivit careia organele de control nu au avut in vedere contactele de imprumut dintre societate si actionarul unic in baza carora sumele platite ar fi trebuit sa fie considerate ca returnare a imprumuturilor nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat contravaloarea bunurilor achizitionate si serviciilor furnizate in favoarea unui actionar se trateaza ca si dividend din punct de vedere fiscal.

Asadar, se constata ca in mod corect organele de inspectie fiscala au considerat ca suma plătită de xxxxx lei pentru achizitionarea de bunuri si servicii au fost efectuate în scopul personal al actionarului imbracand astfel forma de dividend motiv pentru care contestatia va fi respinsa ca neintemeiata cu privire la suma de xxxxx lei reprezentand impozit dividende in temeiul pct. 12.1 din Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată:

Pct. 12.1. **“Contestația poate fi respinsă ca:**

a) neintemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”.

Referitor la majorările de intarziere in suma de xxxxx lei stabilite prin Decizia de impunere nr. xxxxxxxx se retine ca stabilirea de dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul conform principiului de drept *“accesorium sequitur principale”*, principiu potrivit caruia bunul accesoriu urmeaza soarta juridica a bunului principal, motiv pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor pct. 12.1 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art.205, art.206, art.207, art.209 si art. 216 alin.1, din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata, se :

DECIDE

Art. 1 Respingerea in totalitate ca neintemeiata si nemotivata a contestatiei depusa de S.C. xxxxxxx S.R.L. cu privire la suma de xxxxxx lei reprezentand :

- **impozitul pe profitul xxxx lei**
- **majorari de intarziere impozit profit xxxxx lei**
- **TVA xxxx lei**
- **majorari de intarziere TVA xxxxx lei**
- **impozit pe dividende xxxxx lei**
- **majorari de intarziere xxxxx lei**

stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. xxxxx.

Art. 2 Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Ialomita in termen de 6 luni de la comunicare.

Director Executiv ,

B.R./D.S.

4ex.